

τὸν Πάριν αἰνόλεκτρον. "Ολα τὰ δεινὰ καὶ δλαι αἱ δυναταὶ συμφοραὶ προηῆθον ἐκ τοῦ γάμου του μετὰ τῆς ὥραιᾶς Ἐλένης. "Τπάρχει καποια πρόγοια εἰς τὸ πεπρωμένον, λέγει δὲ Αἰσχύλος, συμπτύσσων φιλοσοφικῶς τὴν ἀντίθεσιν τῶν δύο ἐννοιῶν. Καὶ προσθέτει δὲ καὶ τὸ δνομα, δηλαδὴ ἡ λέξις, δὲν εἰνε ἔργον τύχης. "Τπάρχουν δνόματα κρύπτοντα μέσα των τὸ πεπρωμένον: des usages prédestinés, σπως θὰ ἔλεγον σήμερον οἱ Γάλλοι. Παράδειγμα ἔστω ἡ Ἐλένη. Τὸ ριζικό της τὴν κάμνει νὰ γίνεται Ἐλένας, Ἐλαρδος, καὶ ἐλέπτολις, νὰ καταστρέψῃ δηλαδὴ καὶ πλοῖα καὶ ἄνθρας καὶ πόλεις.

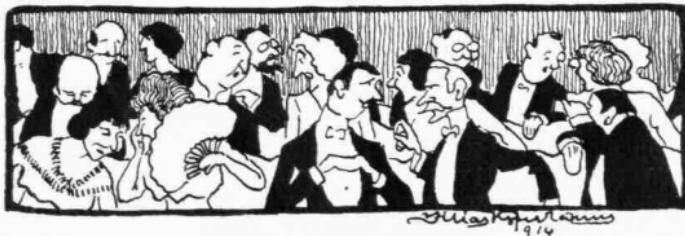
"Η μετὰ τόσης σοβαρότητος ἔξενεγχθεῖσα γνώμη, δὲ διπάρχει ἐκ προνοίας πεπρωμένον τι εἰς μερικὰ δνόματα, καὶ ἡ παράταξις τῶν ἄνω τριῶν ἐπιθέτων πρὸς ἀπόδειξιν, δὲ τι ριζικῶς τὸ δνομα Ἐλένη προσημαίνει καταστροφάς, ἀποκλείει πᾶσαν ἰδέαν λογοπαιγνίου, ἢν ἀτόπως ἡθέλησαν τινὲς ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν μέγαν τραγικόν.

"Ο Αἰσχύλος δὲν παιζει ἐδῶ ἀλλ ἐμβαθύνει εἰς τὴν φυχὴν τῆς λέξεως καὶ φιλοσοφεῖ ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ πεπρωμένου. "Απόδειξις δὲ ἀκαταμάχητος εἰνε δὲ διάλιγον κατωτέρω συλλαμβάνει ἀλληγ λέξιν τὸ κῆδος (ἐξ οὐ κηδεύω καὶ κηδεία) καὶ τὸ ἀποκαλεῖ ὅρθωνυμον, διότι ἀκριβέστατα προκειμένου περὶ τοῦ γάμου τοῦ Πάριδος, ἀποδίδει ἡ λέξις καὶ τὰς δύο σημασίας της γάμου δηλαδὴ καὶ θλίψεις, καὶ τὰς ἀποδίδει συγχρόνως, ὡς μίαν ἀρμονίαν κλαυσιγέλωτος, ὡς τὴν διπάτην εἰρωνείαν, ποῦ ἀποκαλύπτουν αἱ ἀντιθέσεις καὶ τὸ πεπρωμένον.

"Ο Ἐλληνικὸς λοιπὸν λαὸς οὐχι τυχαίως ἀλλὰ μὲ φιλοσοφικὸν πνεῦμα καὶ κατόπιν πολλῶν φυχολογικῶν ἐντυπώσεων ἐθάπτισε τὰς λέξεις κῆδος κηδεύω καὶ κηδεία μὲ δύο σημαντικέμενα τόσον ἀντιθετα ἀλλὰ καὶ τόσον συχνὰ ἡνωμένα καὶ συμβαδίζοντα.

(Ἐν Κων/πόλει Μάιος 1914)

ΓΕΩΡΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

"Η γερμανικὴ μουσικὴ ἐν Ἀθήναις

[Πῶς τὴν αισθάνονται καὶ τὴν ἀκοδῶνται οἱ Ἀθηναῖοι.]